4e JAARGANG. N. 352 — PRIJS : 6 CENTIEM. — DINSDAG, 25 en WOENSDAG 26 DECEMBER 1917

ABONNEMENTSPRIJS :
Binnenland (Etapegebied uitgezonderd), fr. 3.75 per kwartaal.
(ALLE KOSTEN INBEGREPEN)
Men wende zich tot de postkantoren.

VERSCHIJNT 'S NAMIDDAGS
met al de ochtendtelegrammen.

BEHEER EN PUBLICITEIT :
75, Anspachlaan, 75 (Beurs).
Kantoor te GENT :

Gazet van Brussel

Dagblad voor het Vlaamsche Volk

Voor Stam Taal en Volk — Omdat ik Vlaming ben

AANKONDIGINGEN worden aangenomen :
75, Anspachlaan (Beurs). — 52, Warmoesberg.
Publiciteit DE CERF, 54-56, de Broukereplein.
Office de Publicité, 36, Nieuwstraat, Brussel.

VERSCHIJNT 'S NAMIDDAGS
met al de ochtendtelegrammen.

Elke medewerker is verantwoordelijk voor hetgeen hij schrijft.
Ongevraagde stukken worden in geval van niet opneming, enkel teruggezonden zoo er het noodige porto is bijgevoegd.

Hoofdopsteller : Dr. René DE CLERCQ.

Ter gelegenheid van het Kerstfeest zal ons blad morgen en overmorgen niet verschijnen.

HERVORMINGSPLANNEN.

V.

PLANMATIGHEID.

In het vorig artikel werd gehandeld over de organisatie van het voorhanden en verkregen domein; het onderhavig opstel daarentegen beoogt meer bizonder de voorbereiding van nieuwe aanwinsten en uitbreidingen.

Wat zou men denken van iemand die een huis begint op te trekken zonder vooreerst een plan van het gebouw te hebben vervaardigd? Voor een krot zonder verdiepingen, of voor een negerhut zou dat voorzeker gaan, maar niet voor een waarachtig gebouw, den naam van huis waardig. Iemand, die zijn centen in een woning wil omzetten, laat niet alleen eerst een teekening opmaken, maar tevens een raming van de uitgaven en een lijst van alle boondigdheden. Wie die voorzorg zou verzuimen, zou wel eens de belachelijke eigenaar van een huis zonder schoorsteen of zonder trap kunnen worden. Hetzelfde geldt voor alle menschenwerk, voor iedere schepping, die te belangrijk is om in een oogwenk verricht te kunnen worden. Wie een boek schrijft, moet evenmeens eerst nadenken en zijn denkbeelden voorloopig op papier vastleggen. Zelfs een eenvoudig dagbladartikel, als het iets om 't lijf zal hebben, vergt een malletje. Voor kleine scheppingen kan men weliswaar de grondtrekken van het te verrichten werk scherp zijn geest of verbeelding inprenten, maar veiliger is toch aan te teekenen.

Als reeds voor een huis een plan onontbeerlijk is, hoe moet zulks dan nog meer het geval zijn waar een uitgebreid staatkundig gebouw moet opgetrokken of verbouwd! Wie een huis opmetseld kan onmogelijk zoo verkeerd te werk gaan, dat het dak op den grond staat en het gelijkvloers de wolken krabt; maar in de staatkunde daarentegen kan men wel eens de zaken zoo onverstandig beredderen, dat ze onderstboven komen te staan. Daaruit volgt, dat een plan hier meer dan elders een gebiedend voorschrift is. Nu, daar de Vlaamsche Beweging uiteraard een staatkundig vraagstuk is, is de gevolgtrekking eenvoudig en duidelijk.

Maar onze Beweging is geen staatkundig problema als elk ander; van ons standpunt uit is ze een kwestie van taaien strijd. Hier geraken wij op een geheel ander gebied. Wie ten strijde of ten oorlog trekt, moet evenmeens vooraf een weldoordacht plan opmaken. Niet dat men daarin alles kan voorzien en vooruit regelen zooals bij architektenwerk, maar het geheel wordt er toch in overzien en de voornaamste oogmerken vastgelegd. Het feit alleen, dat het opmaken van een strijdplan het overzien van het geheel in zich sluit, is reeds een niet te overschatten voordeel, daar het de mogelijkheid van kortzichtigheid aanzienlijk vermindert. Men moet ook van te voren bepalen welke dodeinden de meeste inspanning waard zijn. Er zijn punten waarop men zeer veel kan toegeven zonder de zaak in gevaar te brengen, terwijl andere desiderata onverkort en ongerept moeten gehandhaafd worden, wijl de minste koncessie een kiem van onheil en verderf zou zijn.

Het beste strijdplan mag evenwel geen stalen wet worden, waarvan noot mag afgeweken. Wel integendeel, en om te voorkomen dat zulks zou geschieden, mag het niet in bizonderheden afdalen, maar moet het zich beperken tot het aangeven der groote lijnen. Er moet doorgaans naar gelang van omstandigheden gehandeld, voor elke daad het gunstigste oogenblik kiezende: Als het tij verloopt, verzet men de bakens.

Wie zijn strijdplan heeft samengesteld, weet dadelijk wat hij wil en staat derhalve sterker tegenover den vijand. Het bewustzijn van die sterkte werkt bedarend op de zenuwen en die kalmte des gemoeds doet, wederkeerig, de voorhanden kracht nog aanzwellen. Het plan en dezes uitvoering zijn louter geestswerk. Zenuwachtigheid en geestdrift kunnen slechts schaden. Het volkomen meester blijven van zijn denkvermogen is een hoofdvereischte. Te allen tijde waren uitstekende veldheeren menschen met vooral een koel hoofd. Het handelen moet louter uit eigen berekening voortspruiten. Waar een goede kans zich voordoet, moet radikaal ingegrepen, maar nooit met roekeloosheid. Tegenover de pogingen van den vijand om ons krampachtig te maken, heeft men zich onaandoenlijk aan te stellen; daartoe kan een vooraf genomen besluit veel bijdragen, als men althans over eenige wilskracht beschikt.

Een nieuwe slag, in ons geval bij voorbeeld het afdwingen van een nieuwe taalwet, vergt een lange en moeizame voorbereiding. Een stemming in de Kamer, voordat de propaganda of agitatie rijp is, komt overeen met een verloren veldslag, hetgeen een verdriedubbeling der inspanning en dus verspilling van tijd en krachten kan noodzakelijk maken. En ofschoon de werking rusteloos moet doorgezet, toch mag zij nooit onrustig worden.

Het kan zich dan wel voordoen, dat de tegenpartij zich bevlijtigt om ons tot een overijling in onze aktie te brengen. Dergelijke pogingen moeten doorzien en verijdeld worden. Trouweens, men mag zich hoegenaamd niets door den tegenstander laten voorschrijven. Men mag niet eens op zijn zwakte en fouten rekenen. Beter zou nog wezen zijn middelen te overschatten. Want op de degelijkheid der eigen gelederen en der eigen inrichting en leiding komt het in hoofdzaak aan.

Ten einde geen krachten te verspillen en geen dooddoeners werkingen op het getouw te zetten, is noodzakelijk dat alleen het werkelijk bereikbare wordt nagestreefd. In alle partijen loopen menschen met molenvijzes, die in hun onnoozelheid niet alleen gaarne geheel Europa, maar zoowaar de vijf werelddeelen en bovendien nog de maan zouden opeischen. Argumenten zijn een kostbare specerij, zij laten zich voor alles vinden en aanwenden. De leiding moet echter zorgen, dat de meerderheid niet onder den invloed van die gekken komt. Het enkel nastreven van wat wezenlijk bereikbaar is, sluit evenwel niet uit, dat men kan een denkbeeld in zijn mouw bewaren, waarvan men zoo weinig mogelijk spreekt, maar dat men toch niet loslaat en welk men uitschudt als zich ooit een onwaarschijnlijke gelegenheid aanbiedt.

Wie een degelijk plan op zak heeft, kan heel kalmpjes punt voor punt daarvan doorzetten, mits inachtneming van de opportuniteitsfaktoren en het waarnemen van buitengewone kansen. Het is echter geenszins onverschillig welk punt den voorrang bekomt, zooals wij gezien hebben in een vorig artikel in zake de vervlaamsching van de openbare examens en die van het onderwijs.

Een Vlaamsch plan, in den eigenlijken zin des woords, ken ik niet, want het programma van de kommissie van 1898, herzien in 1906, verdient dien naam niet, alhoewel deze beide kommissies toch zeer verdienstelijk werk hebben verricht. Maar hun verslag was een kloote opboeming van bezwaren zonder aanduiding van geschikte strijdmiddelen noch van te volgen wegen. De kommissies leverden balken, steenen, dakpannen enz., maar niet het plan voor het gebouw. Hun werk was een verlanglijst, voorgelegd aan menschen die hoegenaamd niet voornemens waren ons eenig geschenk aan te bieden. Men beschouwe deze regelen niet als een verwijt aan de beide kommissies, want deze hadden zich alleen te kwijten van een opgedragen taak.

Men verwachte thans ook van mij geen plan, want deze onderneming zou mij buiten mijn bestek voeren. Een dagblad is bovendien niet de geschikte plaats om een strijdplan te ontvouwen; daarin komen immers altijd beschouwingen voor, die liefst binnen den kring van strijdgenooten moeten blijven. Mijn doel is op een vergetelheid in het verleden te wijzen.

O. F. de SADELEER.

De Toestand in Rusland.

De Oekreniërs en de maximalisten.

LONDEN, 21 December. — (Reuter, Part.) Reuter's korrespondent te Sint-Petersburg seint: De revolutionnaire staf van Oekraine heeft « uit naam van de regeering van de nationale Oekrainer republiek » geantwoord op het ultimatum van de maximalisten, dat Oekraine met open oorlog bedreigde. De staf zegt, dat het konflikt tusschen de Oekrainer en de Grootrussische republieken geregeld zou kunnen worden door de erkenning van wege de volkskommissarissen van de rechten van de nationale republiek Oekraine en volkomen onthouding van inmenging in de aangelegenheden der republiek, door voldoening aan de eischen van de Oekrainer militaire eenheden en terugroeping van die eenheden van andere fronten naar het gebied van Oekraine, geen inmenging van de volkskomissarissen en den staf van den opperbevelhebber in de administratie van het Oekrainer, Roemeensche en zuidwestelijke front en deelneming van de republiek Oekraine aan de vredesonderhandelingen. De republiek Oekraine eischt, met het oog op het bijzonder belang dat die republiek op het tegenwoordige oogenblik heeft, niet minder dan een derde gedeelte van de vertegenwoordiging in de toekomstige bondsregeering.

De volkskommissarissen hebben hierop geantwoord dat een minnelijke regeling van het konflikt natuurlijk wenschelijk was, maar dat het totstandkomen van een overeenstemming met de Rada afhing van hare bereidwilligheid om onmiddellijk elken steun aan den opstand van Kaledin en de kontrarevolutionnaire samenspanning van de akdetten-bourgeoisie te ontzeggen.

Tegen de bolsjewiki.

LONDEN, 21 December. — De « Daily Chronicle » vernemt d.d. 20 dezer: Vandaag heeft de Sovjet een verklaring openbaar gemaakt, volgens welke zij een tegen de bolsjewiki gerichte samenspanning heeft ontdekt en volledige gedocumenteerde bewijzen dienaangaande in handen van de speurders der Sovjets zijn. Vele voorname kadetten zijn dienvolgens betrokken bij een poging om de troepen van de Sovjets met lamheid te slaan, door hen wijnvoorraden te laten plunderen. De namen en adressen van de personen, die er voornamelijk bij betrokken zijn, zullen gedrukt worden, zoodat een aantal lynchpartijen waarschijnlijk is.

De « Daily News » vernemt uit Sint-Petersburg: De bourgeoisie walgt vande bolsjewiki en heeft den afschik van hen zoozeer beet, dat men nu veelal hardop hoort zeggen, dat men hoopt, dat de Duitschers werkelijk zullen komen om den boel te redden. De toebereidselen voor den vormoocht tegen Oekraine gaan voort. De gouvernementen Sint-Petersburg en Kiëf hebben opgehouden elkaar voedsel te leveren. Het eerste zal daar het meest van te lijden hebben. De Oekrainers houden Odessa bezet. De gevechten te Belgorod duren voort en de bolsjewiki krijgen blijkbaar de bovenhand. De regeering te Sint-Petersburg doet moeite om Kiew in te sluiten. De veldtocht in den Oeral vordert snel, wat bewijst hoe zwak de bolsjewiki in Oostelijk Rusland zijn.

DE VREDESONDERHANDELINGEN.

Een rede van von Kühlmann.

BREST-LITOFSK, 23 December. — Staatssekretaris von Kühlmann is hier met zijn gevolg Vrijdagavond aangekomen. Terzelfdertijd kwam de Bulgaarsche afvaardiging aan. De staatssekretaris had gelegenheid 's avonds nog met de vertegenwoordigers van het vierverbond en met de Russische afgevaardigden te spreken. Zaterdag namiddag te 4 uur werden de vredesonderhandelingen in plechtige zitting geopend. De volgende afgevaardigden waren aanwezig:

Van Duitsche zijde: von Kühlmann, von Rosenberg, legatiesekretaris von Hoesch, generaal Hoffmann, major Brinkmann. — Van Oostenijk-Hongaarsche zijde: de minister van buitenlandsche zaken Graaf Czernin, gezant van Merey, gezant van Wiesner, legatieraad Graaf Colloredo, legatiesekretaris Graaf Esaky, luitenant-schalkluitenant Esieserics, overstluitenant Pokorn, majoor von Glaise. — Van Bulgaarsche zijde: de minister van rechtswezen Popof, gezant Kossno, gezant Srojamkovitsj, overste Gantsjef, legatieraad Dr Anastassof. — Van Turksche zijde: de minister van buitenlandsche zaken Achmed Rassimi-Bei, gezant Ibranim Hakki Pasja en de staatssekretaris Resjam Hikmed Bei, alsook de generaal der ruiterij Zeki Pasja. — Van Russische zijde: Jossé, Kamenef, vrouw Bizenko, Pokrofsky, Korosjan, Lubinsky, Weltmann-Pafkovitsj, admiraal Altvater, Generaal Samolio, overste Folki, overste Zeplet, kapitein Lipsk.

Zijne Koninklijke Hoogheid, prins Leopold van Beieren begroette in zijn hoedanigheid van opperbevelhebber van het Oostelijk front de in zijn hoofdkwartier verschenen vertegenwoordigers van het vierverbond en van Rusland, in zijn redevoering wees hij op het gunstig en suksesvol verloop der wapenstilstandonderhandelingen, en drukt de hoop uit dat de jongst begonnen onderhandelingen tot een voor alle volkeren gunstigen vrede zouden leiden. Daarna verzocht H. den Turkschen afgevaardigde Ibranim Hakki Pasja, als oudste lid, het voorzitterschap te aanvaarden.

Hakki Pasja, welke het voorzitterschap aannam, dankte dan voor de hem bewezen eer, begroette de afgevaardigden en opende de onderhandelingen met de beste wenschen voor een gunstig verloop. Hij stelde voor dat staatssekretaris von Kühlmann het voorzitterschap zou nemen, dit voorstel werd met algemeene stemmen aangenomen. Staatssekretaris von Kühlman nam het voorzitterschap over en sprak de volgende rede uit:

Het is voor het land, dat ik vertegenwoordig en voor mij een groote eer, volgens het besluit der algemeene vergadering bij de huidige eerste bespreking het voorzitterschap waar te nemen, op deze vergadering komen de vertegenwoordigers der verbonden rijken met de afgevaardigden van het Russisch volk samen om aan den oorlog een einde te stellen en den vredestoestand onder de hier vertegenwoordigde volkeren weder te herstellen. Volgens de toestand der omstandigheden kan er geen spraak zijn, een tot in de kleinste bijzonderheden uitgewerkt vredesinstrument bij de thans begonnen besprekingen te vormen. Waar ik bijzonder belang in stel, is de vaststelling der bijzonderste grondslagen en voorwaarden, onder welke een vredevol verkeer, bijzonder ook op kultureel en ekonomisch gebied zoodra mogelijk wederom tot stand komt, en de bespreking der beste middelen, door welke de door den oorlog gemaakte wonden het beste te genezen zijn.

Onze onderhandelingen zullen vervuld zijn van den geest van verzoenende vriendschap en wederzijdsche achting. Wij mocten rekening houden met het historisch gekomene en geworden om den vasten bodem der feiten onder de voeten niet te verliezen, van en anderen kant moet er ook rekening gehouden worden aan de nieuwe groote grondgedachte, waarvan de afgevaardigden vervuld zijn. Ik mag het als een gelukkige omstandigheid beschouwen dat de onderhandelingen beginnen eenige dagen voor het feest, waarop de menschen sedert eeuwen de woorden herhalen: « vrede op aarde, aan die van goeden wil zijn. » Ik durf de onderhandelingen dus beginnen met den wensch te uiten dat ons werk snel zal vooruitgaan.

Volgens de voorstellen van den voorzitter werden de volgende besluiten aangenomen:

Rangschikkingskwesties worden volgens de alfabetische lijst der vertegenwoordigde landen opgelost. Als voorzitters zullen achtereenvolgens de eerste gevolmachtigden der vijf mogendheden optreden. Als onderhandelingstalen zijn de Duitsche, Hongaarsche, Turksche en Fransche taal toegelaten. Kwesties waaraan slechts enkele der deelnemende landen belang stellen, kunnen het voorwerp van bijzondere onderhandelingen tusschen deze vormen. De officiëele berichten der zittingen zullen gemeenschappelijk opgesteld worden.

Op verzoek van den voorzitter ontwikkelde toen de eerste Russische afgevaardigde in een lange redevoering de grondslagen van het Russisch vredesprogramma, welke de besluiten van den Raad van arbeiders en soldaten en van de al-Russische boerenvergadering vormen. De vertegenwoordigers der verbonden rijken verklaarden dat zij bereid waren de Russische voorstellen te onderzoeken. De uitslag van dit onderzoek zal in de volgende zitting bekend gemaakt worden.

De zelfstandigheid van Finland.

KEULEN, 23 December. — De « Kölnische Zeitung » vernemt uit Kopenhagen: Naar uit Helsingfors gemeld wordt heeft de Russische regeering een bekendmaking gepubliceerd, waarin zij verklaart dat zij de republiek Finland erkent, zij heeft de nationale rechten der Finnen niet gekrenkt en wil ook niets ondernemen dat de onafhankelijkheid van Finland zou kunnen krenken.

De zelfstandigheid der Basjkiren.

SINT-PETERSBURG, 23 December. — De provinciale vergadering van het gebied der Basjkiren heeft besloten de onafhankelijkheid uit te roepen en een republiek te vormen. Tot de nieuwe republiek behooren de gouvernementen Orenburg, Oesa, Perm en Samara. De grondwetgevende vergadering zal in deze deelen van Rusland op einde December bijeenkomen.

BUITENLAND.

DUITSCHLAND

Geen nieuw vredesaanbod.

BERLIJN, 21 December. — Naar aanleiding van mededeelingen in de buitenlandsche pers, dat er binnenkort een nieuw Duitsch vredesaanbod te wachten is, meldt de Berlijnsche korrespondant der « Kölnische Zeitung »: met alle beslistheid moet ronduit worden verklaard, dat zulks geenszins het geval is. Duitschland en zijn bondgenooten hebben niet de geringste aanleiding om hun edelmoedig vredesaanbod te herhalen.

FRANKRIJK

Nog de zaak Caillaux.

PARIJS, 22 December. — (Havas.) In de Kamer legde Patsant het besluit der kommissie voor en zegde: « Wij wil en rechtvaardigheid en bestaffing, maar geen wraak ». Loustalot las een verklaring in welke zijn verantwaardiging van een dergelijke misdaad beschuldigd te worden tot uiting kwam. Daarna kwam Caillaux op de tribuun en verantwoordde zich tegen de beschuldiging een toenadering met den vijand op touw gezet te hebben, hij heeft steeds het land gediend. Dan sprak hij over zijn betrekkingen met Bolo en den « Bonnet Rouge ». Zijn verklaringen werden zwijgend aangehoord. Caillaux klaagde dan over de koele houding van den gezant Barrère en zegde dat de veldtocht der pers in Italië begon wegens zijn bespreking en ingevolge de gepubliceerde uitlatingen van de diplomatische vertegenwoordigers van Frankrijk; hij klaagt niet omdat een afgevaardigde door den Franschen gezant van de in Italië verboorzakte opschudding op de hoogte gebracht werd, en omdat de Italiaansche regeering geen maatregelen tegen hem getroffen heeft, als de Fransche regeering verklaarde dat zij hem als gewoon burger beschouwde. Hij eindigde aldus: « Waarschijnlijk zijn er geheime dokumenten, maar de dokumenten zijn acht maanden oud, en vóór acht maanden had men van mij moeten eischen mij te rechtvaardigen.

Dan kwam Caillaux aan de rechtvaardiging zijner politiek van vóór den oorlog. Hij verweerde zich tegen de beschuldiging dat hij een verbond van Frankrijk had willen vernietigen of het verbond met Engeland had willen verijdelen, en zegde: « Alle beschuldigingen berusten op valsche dokumenten. Indien ik vervolgd wordt, geschiedt dit slechts ten gunste der openbare meening.

PORTUGAL

De toestand.

DEN HAAG, 23 December. — « Daily News » vernoemt uit Lissabon: De staat van beleg werd opgeheven. De klassen, welke zich nog in het land bevinden, worden naar huis gezonden. De laatste mobilisatiedekreten der oude regeering, werden door de nieuwe gezaghebbers geannuleerd.

VEREENIGDE STATEN

Spoorwegongeluk.

SHEPHERDSVILLE (Kentucky), 21 December. — (Reuter. Gisteravond heeft een botsing plaats gehad tusschen een passagierstrein van Louisville and Nashville Company en een lokaaltrein, waarbij 67 personen werden gedood en 50 gewond.

OORLOGSBERICHTEN.

LEGERBERICHTEN.

DUITSCHE.

BERLIJN, 23 December. — Bericht van hedenmiddag:

WESTELIJK KRIJGSVELD.

Legers van kroonprins Rupprecht van Beieren:

Van aan het Blankaart meer tot aan de Deule heeft een levendig geschutvuur tot tegen den avond gewoed. Uit een door de Engelschen langs den spoorweg van Boesinghe op Staden ondernomen aanval werden 30 Engelsche gevangenen binnengebracht. Langs weerkanten der Scarpe en bezuiden St-Quentin ontwikkelde zich in den namiddaguren een krachtige geschutbedrijvigheid. Talrijke met goeden uislag uitgevoerde verkenningsgevechten tusschen Atrecht en St-Quentin.

Legers van den Duitschen kroonprins:

Langs weerskanten der Maas nam in de avonduren het geschutvuur in hevigheid toe.

— Overdag in vele sektoren zeer levendige bedrijvigheid der vliegers evenzoo bij maanlicht. Scheerness, Dover, Duinkerken, alsook spoorweggebouwen en munitiemagazijnen achter het Engelsch en het Fransch front werden krachtig met bommen bestookt.

OOSTELIJK KRIJGSVELD.

Niets van beteekenis.

Macedonisch front:

De gevechtsbedrijvigheid bleef gematigd.

Italiaansch front:

Een aanval der Italianen tegen de hoogten ten westen van Monte Asolone mislukte.

BULGAARSCH.

SOFIA, 22 December. — Bericht van den generalen staf:

Macedonisch front:

In de Cerna-bocht en ten westen van Doiran was het geschutvuur een weinig levendiger. Op het overige front matige geschutbedrijvigheid. Aan het Boetkovo-meer poogde een Engelsche afdeeling onze verdedigingstroepen aan te vallen, maar zij werd door ons vuur teruggeworpen. Langs de beneden-Stroema verkenningen.

Dobroedsja-front:

Wapenstistand.

FRANSCHE.

PARIJS, 22 December. — Bericht van 3 uur 's namiddags:

Tamelijk hevige geschutbedrijvigheid in de streek van den Foyet (noordwest van St-Quentin), op het front Beaumont-Bois de Chaume alsook bij het Epremont-woud. In Champagne is een onzer afdeelingen na het bestormen eener vijandelijke loopgraaf ten zuidwesten van Moranvilliers, voltallig in hare liniën teruggekeerd nadat zij verschansingen verwoest en den vijand ernstige verliezen berokkend had.

PARIJS, 22 December. — Bericht van 11 uur 's namiddags:

Bedrijvigheid van het wederzijdsch geschut in den sektor van Chenay (ten noordwesten van Reims), op den rechteroever der Maas en in den Hoogen-Elzas in de streek van den Thur en de Doller. In den sektor van Bezonvaux is een overval des vijands heden morgen door ons vuur verijdeld.

ITALIAANSCH.

ROME, 22 December. — In het vak van den Monte Asolone, niettegenstaande het slecht weder, gingen onze moedige afdeelingen voort met te vechten, zij schoten op. Een vijandelijke tegenaanval werd verijdeld. Naar het westen, in de richting van de Osteria di Lepre poogde een vijandelijke afdeeling in onze stellingen te dringen, maar zij werd voor onze prikkeldraadversperringen tegengehouden en door ons hevig geweervuur teruggeworpen.

Bij den Monte Solarolo, werd een vijandelijke aanval, bij verrassing uitgevoerd, verijdeld door een hardnekkig gevecht met handgranaten.

Voor het overige, was het geschut alleen in touw op de hoogvlakte van Asiago.

Wij bestookten met sukses vijandelijke troepen en brachten ten oosten van Ponte Pruila vijandelijke batterijen tot zwijgen.

ENGELSCH.

LONDEN, 22 December. — Bericht van het leger in het westen:

Bij den weg Bapaume—Kamerijk, ten oosten van Monchy-le-Preux en ten zuid-oosten van Armentières wierpen wij vijadelijke afdeelingen terug.

's Nachts gevechten tusschen patroeljes ten zuiden van Kamerijk; de vijand leed verliezen. Het Duitsch geschut was heden meer in de weer op zekere punten van het vak Armentières—Langemarck.

GEMENGD NIEUWS.

Botsing. — Voerman Th. V. C... ging Zaterdag met een wagen met twee ossen bespannen langs de Noordlaan, toen de wagen plosseling met een tram in botsing kwam. De voerman werd van zijn zitplaats geslingerd en bekwam tamelijk ernstige kneuzingen.

Ongeval. — Een zwaar het hout beladen wagen, reed gisteren langs de Henegouwkaai toen eensklaps een der wielen brak. Een werkman die den wagen vergezelde, werd door de balken omgeworpen. Hij brak zich het been en liep verschillende andere wonden op.

Zakkenrollers. — Mevrouw V..., huishoudster, Van Gaverstraat, werd Zaterdavond door een kerel aangeloopen op het oogenblik dat zij de tram wilde nemen. 500 frank en enige papieren werden haar ontstolen.

Diefstal in een magazijn. — Een heele reeks diefstallen heeft plaats gehad in de magazijnen van het midden der stad. De politie stelde een onderzoek in en is er in gelukt verschillende vrouwen aan te houden die betrapt werden in de magazijnen « Innovation » alsook een kerel die zijn stieltje uitoefende in de « Grands Magasins de la Bourse.

KLEINE KRONIEK.

Bericht voor de voerlieden.

De hoogere politieoverheid deelt mede:

Bijzondere gebeurtenissen geven aanleiding, de bepalingen der koninklijke verordening van 4 Augustus 1899 in herinnering te brengen; deze luidde onder meer als volgt:

De voerlieden van om het even welke wagens, of last-, trek- en rijdieren, moeten den rechterkant der straat houden om te kruisen of zich voorbij te laten gaan, de linkerzijde om vóór te halen. Verder moeten de voertuigen de tramlijnen op het geschikte oogenblik verlaten bij het aankomen van een tramrijtuig, zoodanig dat het tramverkeer op geen enkele manier onderbroken wordt. Inbreuken op de bovenvermelde verordening worden gestraft.

Voor onze gemeentesekretarissen.

Door het Vlaamsch Ministerie van Binnenlandsche Zaken werd de volgende omzendbrief aan de Heeren Voorzitters der burgerlijke beheeren der Vlaamsche provinciën gestuurd. Bij velen onzer gemeentesekretarissen zal dit schrijven zeer welkom zijn en onze gemeenteraden aanzetten het hoogst verdienstelijke en zoo omvangrijke werk van deze ambtenaren naar verdienste te vergoeden.

Mijnheer de Voorzitter.

Ik verneem dat nog altijd sommige bestendige deputatiën wanneer ze geroepen worden om, volgens art. 111 der gemeentewet (wet van 3 Juli 1894), de jaarwedden der gemeentesekretarissen vast te stellen, de hoogste der twee minima-jaarwedden voor iedere reeks gemeenten, door bovengenoemd art, opgegeven, als een maximum-wedde aanzien en alle vrijwillige verhoogingen aan deze ambtenaren verleend, niet aannemen.

Ik ben zoo vrij U te vragen de aandacht der bestendige deputatie uwer provincie hierop te vestigen dat zulkdanige besluiten tegen den geest der wet indruischen. De loonladder, door de wet van 1894 voorgeschreven, voorziet geen maximum jaarwedde; de twee bedragen, opgegeven voor iedere reeks, moeten aanzien worden als twee minima-jaarwedden. De wetgever heeft enkel geoordeeld dat het niet billijk zou zijn dezelfde minimum-jaarwedde voor te stellen voor eene gemeente bij voorbeeld van 3,001 inwoners en eene gemeente van 4,000 inwoners. Het moet aan de gemeenteraden niet onmogelijk gemaakt worden vrijwillige loonsverhoogingen toe te kennen aan de gemeentesekretarissen die zich getrouw en gewetensvol van hunne plichten kwijten.

Vooral in 't Vlaamsche land schijnt deze rechtsmiskenning zich voorgedaan te hebben.

Deze inkrimpende uitlegging van de wet van 1894, door zekere bestendige deputatiën gegeven, ware vooral te betreuren onder de huidige omstandigheden, nu de ekonomische moeilijkheden zoo nijpend drukken op de gezinnen onzer ambtenaren en er rekening dient gehouden te worden met de ongemeen-talrijke lasten die heden op de schouders dezer ambtenaren rusten.

Ik verhoop dus, Mijnheer de Voorzitter, dat de bestendige deputatiën de gemeenten niet verder zullen beletten edelmoedig en rechtvaardig te zijn tegenover hare sekretarissen die door vlijt, werkzaamheid en studie op eene billijke vergoeding moeten kunnen rekenen.

De Algemeene Bestuurder,
J. SPINCEMAILLE.

Oproep voor onze krijgsgevangenen.

Volksopbeuring-Soldatentroost zal in den loop van de maand Januari een groot aantal pakketten met levensmiddelen gratis verzenden naar de krijgsgevangenenkampen. Die pakketten worden vervaardigd te Brussel onder toezicht van den Hoofdzetel. Een oproep wordt hierbij gedaan aan Vlaamsche dames en juffrouwen (niet jonger dan 18 jaar) die zich kosteloos beschikbaar zouden willen stellen om behulpzaam te zijn bij het vervaardigen van die pakketten. Bij voldoenden steun zouden de deelneemsters wekelijks slechts gedurende eenige uren werkzaam zijn. Dames en juffrouwen die zich voor dit bij uitstek menschlievend werk beschikbaar willen stellen worden verzocht dit schriftelijk te laten weten aan den Hoofdzetel van Volksopbeuring-Soldatentroost, 132, Wetstraat te Brussel met nauwkeurige opgave van naam en adres.

DAGELIJKSCH PRAATJE

Kerstnacht.

Voor de vierde maal beleven we een Kerstavond te midden van het oorlogsgewoel. Viermaal reeds hebben we gehoopt dat dit feest de verzoening der volkeren zou meegebracht hebben; viermaal reeds werd de hoop teleurgesteld. Op een enkel gedelte van het front zullen de wapens rusten; en dat herinnert ons een Kerstnacht van het jaar 1870. Toen ook stonden twee legers tegenover elkaar: maar plotseling zongen de Duitsche soldaten het koor van Luther, terwijl de soldaten van den Franschen generaal Chainzy het Kerstlied van den toondichter Adam aanhieven. Een nederig dorpsklokje had twaalfmaal geslagen, en de vijanden van zooeven ter overweging gegeven dat ze toch allen broeders, dat ze toch allen kristenen waren...

De zinnebeeldige schoonheid van den Kerstnacht laat geen plaats over voor den haat. Reeds bij de oude Germanen, vóór dat paus Telesphorus, tusschen de jaren 127 en 139, er een kristen feest had van gemaakt, dacht men dat twaalf nachten in het jaar de goden op de aarde nederkwamen om vrede onder de menschen te stichten. Schooner nog in de huidige beteekenis van den Kerstavond: het kindje dat in den stal geboren werd, de vrouwen die luiers aanbrachten, de koningen die uit het verre Azië kwamen knielen voor 't wichtje... Het vijftiende jaar van de regeering van Tiberius begon Jesus zijn tochten door Judea, en predikte de liefde tot God en tot den evennaaste, de belooning van het goede en de bestraffing van het kwade. De door de profeten aangekondigde Messias was voor de in ellende gedompelde Joden verschenen, en vele heidenen, hun afgoden en hun slaven moe, traden den nieuwen eeredienst bij, omdat ze eindelijk, ver boven het kleinzielig geploeter van ikzucht en afgunst, een woord van liefde en van vrede mochten hooren. Te Byzancië stortte het rijk in, te midden van schande en bloed; maar een nieuwe samenleving zou ontstaan, gebouwd op goedheid en schoonheid. Eilaas, ook nu weer stort die samenleving in: er zal ook thans misschien een nieuwe geboren worden, althans, wij willen het hopen.

Wonder iets: de volksoverleveringen die op den Kerstnacht betrekking hebben zijn in bijna alle landen dezelfde. De Duitschers geloofden dat op middernacht het water der rivieren in wijn veranderde, maar dat niemand er van proeven mocht, op straf van met blindheid te worden geslagen. In Bohemen werd, naar 't heet, een meisje gedood omdat ze zich van het mirakel had willen overtuigen; een Oostenrijksche knecht onderging hetzelfde lot. Te Venloo kwam de duivel zelf uit een waterput en wrong een nieuwsgierige, die van het water wilde proeven, den nek om. En in Bretanje bestaat dezelfde legende.

Te Brugge zegt men dat op Kerstnacht al de bloemen haar kelken openen. In Westfalen bloeien de appelaars; in Bretanje vindt men een gouden tak in den notenboom, die de kracht heeft van een tooverstaf; maar men moet hem afsnijden juist op den laatsten slag van middernacht, anders wordt de vermetele die hem hebben wilde, gedood. De landman uit het Juragebergte verzekert, dat de bijen beginnen te zingen, en, als hij zijn oor tegen den bijenkorf ligt, dan hoort hij het koor der engelen rond de kribbe van Bethleem. In vele Vlaamsche dorpen denkt men dat de ongedoopte klokken die in grachten en vijvers verzonken liggen, op Kerstnacht beginnen te luiden. Verborgen schatten worden zichtbaar. In het Walenland legt men op den vensterboord eenige broodkruimels, en de kip, die er van eet, zal nooit de prooi worden der vossen. In het zuiden van Nederland neemt men eenige graankorrels mee naar de middernachtmis omdat men overtuigd is dat de dieren van het neerhof, die ze zullen oppikken, nooit in de klauwen der roofvogels zullen vallen.

In Tyrolen gelooft men dat kinderen, die op Kerstnacht geboren worden, gelukkig zullen zijn en een schat vinden. In Bohemen draagt men een klaverken met vier bladjes op zak dat toelaat de kwade heksen te herkennen. De afgesneden vinger van een doode heeft dezelfdekracht. Een oud Germaansch gebruik wilde dat op de feesttafel eenige gerechten bleven staan voor de zielen der afgestorvenen; het is waarschijnlijk dat daaruit de thans nog bestaande gewoonte gebleven is dat de kinderen een weinig eten van deur tot deur gaan vragen, en dat het eten der dooden aldus het eten der armen geworden is.

Te Brussel gaven in de zestiende eeuw de rederijkerskamers vertooningen, in open lucht of in de kerken, van den Bethleëm-nacht. Hetzelfde gebeurde te Antwerpen en in sommige steden van het Walenland.

Dit jaar zal wel niets van dit alles te bespeuren zijn. Als straks het klokje van middernacht zal kleppen, dan zal van alle kanten een gebed opgaan om vrede, dien allen zoo lang en zoo vurig verwachten. En menig kind, droomend van het goddelijk Symbool van liefde en van goedheid, zal in dezen kouden Decembernacht de handjes samenvouwen en smeeken, met een traantje in het oog: « Geef ons, zoete Jesus, ons vadertje weer! »

STAF.

BINNENLAND.

Uit Mechelen.

Wat zit daarachter? — Voor ongeveer drie weken schreven wij dat men in Mechelen voor het venster van menigen bakker lezen kon: « Hier kan men brood inschieten », doch dat in dien tijd geen meel werd bedeeld en bijgevolg niet kon gebakken worden. Nu zijn de rollen omgekeerd. Gisteren had de eerste bedeeling van meel plaats in vervanging van brood voor degenen die zich tot dit doel hadden laten opschrijven. Nu is het echter met den besten wil van de wereld niet mogelijk aan gist te geraken, zoodat de menschen feitelijk even ver staan en verplicht zijn hun meel om te werken in kooken.

Wij vernemen nu dat ieder zich voor de bedeelingen van gist kan laten opschrijven in het lokaal « De Vlas... », Groote Markt, en dat het komiteit de verdeeling ervan op zich heeft genomen. Men had ons weliswaar voorspeld dat moeilijkheden zich zouden voorgedaan hebben tot het zelfbakken van brood, doch dat men ook op die wijze het volk nog zou vervelen hadden wij niet durven denken. Wie heeft daar de hand in?...

Belangrijke diefstal. — In eene nieuwwasscherij op het « Vlietje » hebben dieven eene ruit uitgesneden en hebben een heele voorraad stoffen medegenomen die voor het venster uitgestald waren.

Men spreekt van verschillige honderden franks schade door deze ontvreemding berokkend.

Waar gaat ons voedsel naartoe? — Gisteren werd op den Brusselschen steenweg, aan de afspanning « In Zweden » een melkwagen van de Melkerij, die in Mechelen gelast is met de melk- en boterbezorging voor het publiek, onderzocht en men ontdekte met verbazing ongeveer 250 kilos boter, die versteken zat in de verschillige melkstoopen die zich op de kar bevonden.

De waar werd natuurlijk aangeslagen, maar wat te denken van zulke kerels die de leiding hebben van dergelijke inrichtingen? En zeggen dat de menschen hier weken na elkaar naar wat boter trachten en er geene kunnen bekomen.

Dat herinnert mij aan wat vroeger in de melkerij gebeurde: er werden daar namelijk eene heele menigte varkens gevoed, natuurlijk dronken die lieve diertjes de melk die noodzakelijker wijze voor de voeding was bestemd.

't Is een schande.

Diefstal. — Ten nadeele van den heer Hendrik Thijs, die op dit oogenblik nog in Holland vertoeft en woonachtig was in de Augustijnenstraat, 175, ontvreemdde de genaamde J. I..., die in dit huis eene kamer bewoont, een aantal voorwerpen en kleergoed. Deze voorwerpen werden door de politie in beslag genomen en tegen J. I... werd proces-verbaal opgemaakt.

Diefstal te Bonheyden. — Gisteren avond, rond 7 uur werd bij den heer Frans Ceulemans, winkelier te Bonheyden, terwijl de eigenaar afwezig was eene ruit uitgesneden en zijn dieven langs daar in de woning gedrongen. Zij hebben de hand gelegd op 150 mark. Het parket van Mechelen begaf zich heden naar de gemeente en stelde dadelijk een onderzoek in. Tot hiertoe heeft men het spoor der daders niet kunnen ontdekken.

KLEUNTJES.

Ter gelegenheid der KERSTDAGEN blijven onze bureelen OPEN op MAANDAG 24 December TOT 1 uur, GESLOTEN op DINSDAG en WOENSDAG 25 en 26 December

Deutsche Bank

Filiale BRUSSEL
Arenbergstr., 5, 7 en 9

UIT DE BLADEN

De vereeniging van Vlaanderen en Holland met bestuurlijke scheiding der beide groepen bezien van het internationaal politiek standpunt.

(Vervolg.)

Antwerpen eene eigen Belgische uitmonding naar zee, ziedaar de eerste eisch der Belgische annexionisten. Het is dan niet voldoende, dat de Wester-Schelde vrij voor hare handelsschepen is, want deze toestand bestond reeds voor den oorlog. De leuze is Antwerpen Belgische oorlogshaven, waardoor de kringstelling Antwerpen bij een eventueelen oorlog in open verbinding zal staan met het buitenland.

Zijn de Hollanders wel goed doordrongen van hetgeen dit zeggen wil? Dat beteekent niet internationaliseering van de Schelde. (3)

Het beteekent afstand van beide Scheldeoevers dus van Zeeuwsch-Vlaanderen, Walcheren, Zuid-Beveland en westelijk Noord-Brabant! En men kent het spreekwoord « l'appétit vient en mangeant ».

Herhaaldelijk kwamen dan ook plannen voor den dag om ook Hollandsch Brabant en Limburg aan te trekken.

De Belgische regeering heeft zich weliswaar inzake expansieplannen, nimmer openlijk uitgelaten, doch dit was ook niet anders te verwachten. Dit zou zeker al heel erg ontaktisch en ondiplomatisch geweest zijn. Men weet echter bij ondervinding en uit hetgeen thans door de Russische regeering aangaande verdeelingsplannen bij den vrede wordt openbaar gemaakt, dat dergelijke plannen streng geheim gehouden worden en slechts bij toeval uitlekken.

Zeer interessant is hetgeen eenige onzer voorname Hollandsche dagbladen de laatste weken over « Belgisch annexionisme » schreven, naar aanleiding van een Fransch-Russische overeenstemming, waarbij het Hollandsche grondgebied niet ongerept gelaten zou zijn. Hierop volgde eene tegenspraak door het Havasbureau te Parijs en eene van de Fransche legatie te 's Gravenhage. (4)

Uit de bladen. (2e vervolg) ... ...

Desniettegenstaande houden de bladen vol, dat aan beide laatste verklaringen niet de waarde kan worden toegekend, waarop zij aanspraak zouden mogen maken. Het « Volk » schreef o. a., dat de mededeelingen, die dat blad over gemelde kwestie had, zoozeer uit de eerste hand afkomstig waren, dat de redaktie die ook tegenover deze tegenspraak volkomen en in allen deele moest handhaven.

Waar wij in ons betoog reeds verklaard hebben, dat wij ons eene gepaste zucht naar nationale expansie bij een zich sterk ontwikkeld volk kunnen voorstellen, dient echter gekonstateerd te worden, dat men hier met eene absoluut ongepaste, onlogische en onnatuurlijke expansie te doen heeft.

Bij den komenden vrede, wil deze zoo duurzaam mogelijk zijn, zal men op den voorgrond moeten stellen het principe « vrijheid der nationaliteiten ». Hier zien wij echter de neiging om een stuk land bewoond door een volk van zuiver Hollandschen oorsprong tegen zijn wil van het moederland af te scheuren. Hierdoor zouden de kiemen gelegd worden voor een nieuwe ontevredenheid, onlusten en oorlog. Hier is eene schoone taak voor de Nederlandsche propagandisten voor een duurzamen vrede weggelegd, om hiertegen eendrachtelijk te protesteeren en dit eventueel met geweld te beletten.

HET DUITSCHE STANDPUNT.

Zooals reeds te voren besproken is, heeft de Duitsche regeering uitvoering gegeven aan haar plan om een slagboom tegen den Franschen invloed in België te stellen.

Daartoe was het noodig de Vlamingen te steunen in hun streven om bij hunne stamgenooten het nationaliteitsgevoel te wekken en te verlevendigen.

Stelselmatig werd dit plan uitgevoerd en eene scheiding gemaakt tusschen de Waalsche en de Vlaamsche provinciën, respektievelijk met Namen en Brussel als hoofdstad.

Voor de Duitsche regeering moet het dus, dunkt ons, niet onwelgevallig zijn, wanneer een krachtig streven zou ontstaan tot samenvoeging van Noord en Zuid tot een krachtig Nederland, waardoor de Vlaamsche bevolking de kultureele en ekonomische hulp van Holland zou verkrijgen, waartegen de Fransche expansietanden zich bot zouden bijten. Bovendien werd het Duitsche rijk dan in het westen beveiligd door een krachtige staat achter welke het zich uit die richting voor een aanval beveiligd kan gevoelen.

Eveneens brengen de Duitsche belangen mede, dat onze Indische bezittingen ongerept Nederlandsch blijven. Slechts dan zullen de Duitsche handelaars ongestoord in die gewesten handel kunnen drijven, hetgeen zeer problematisch zou worden als ons Insulinde in handen viel van Engeland, Amerika of Japan.

Een krachtiger staat « der Nederlanden » zal ook krachtiger de Indische koloniën verdedigen. Tot-nu toe is met de Indische defensie slechts gemodderd en het goedkoope systeem van pappen en nathouden in plaats van krachtig ingrijpen toegepast.

Een gevaar blijft het streven van de Al-Duitschers, waarvan vele hun invloed blijvend in België willen vestigen en Vlaanderen in de toekomst onder ekonomischen invloed van Duitschland wenschen.

Ook voor dit streven naar nationale expansie geldt hetgeen wij van de Belgische regeeringspartij schreven, dat zij onlogisch en onnatuurlijk is.

Evenmin als de Zeeuw overgang wenscht tot het Belgische, wenscht de Vlaming dien tot het Duitsche rijk.

Wil het Duitsche in goede buurschap met het Nederlandsche volk leven, dan dient het af te zien van alle plannen tot annexatie van Vlaamsch gebied. Wij gelooven trouwens niet, dat de Duitsche regeering hieraan in ernst denkt. Dit imperialisme vindt te veel tegenstand bij het Duitsche volk zelf, dat reeds genoeg ondervonden heeft, dat geannexeerde gebieden, bewoond door bevolking van vreemden stam, de rust in het land niet bevorderen, getuige de Poolsche, Deensche en Elzas-Lotharingsche kwesties.

De Duitsche rijkskanseliers spraken slechts van waarborgen tegen Entente-invloeden in België.

Welnu, die waarborgen worden verkregen door de vereeniging van Vlaanderen en Holland.

HET ENGELSCHE STANDPUNT.

Wat de Britsche belangen op het vasteland betreft, gelden goed beschouwd dezelfde grondbeginselen als voor ruim een eeuw geleden. De redenen, die Engeland thans noopten naar het zwaard te grijpen zijn identiek met die van ruim honderd jaar terug. Toen was het 't te machtig wordende Fransche keizerrijk onder Napoleon, dat een gevaar opleverde voor Groot-Brittanje, thans geldt hetzelfde ten opzichte van het Duitsche rijk.

Waar het voorheen 't Fransche keizerrijk was, welker invloedsuitbreiding Engeland niet kon toestaan, is het thans het Duitsche keizerrijk welker expansie naar het westen Albion nimmer kan gedoogen. Engeland's levensbelang is het dat de Nederlanden (dus ook Vlaanderen) met hare uitmuntende havens niet afhankelijk worde van den oostelijken buurman.

In dit opzicht gaan Engeland's en Holland's belangen hand aan hand, waar het gaat de Al-Duitsche annexatiepartij te bestrijden.

Antwerpen in Duitsche handen met vrije uitmonding naar zee, was reeds volgens Napoleon het pistool gericht op de borst van Engeland.

Reeds thans heeft de Engelsche vloot haar handen vol met de onbeduidende oorlogshaven Zeebrugge en is het voor Engeland kwaad genoeg, dat de Duitsche vliegers en Zeppelins voor bommenaanvallen hun basis op zoo korten afstand van Londen hebben.

Doch niet alleen moet men hierbij aan gewelddadigen invloed denken, doch eveneens aan de zoogenaamde vreedzame binnendringing van den Duitschen invloed van het Nederlandsche volk, ook na den oorlog, waarvoor in Groot-Brittanje vrees bestaat. Deze zal krachtiger tegengegaan worden, naarmate de Nederlandsche kultuur en staat steviger gegrondvest zijn.

Een staatkundige versterking van ons land is thans evenals in 1815 in het belang van Engeland, omdat dan een krachtig rijk het kan beschermen tegen aanvallen uit het oosten.

In de Britsche pers vernemen wij den laatsten tijd de verzuchting, dat Holland zich ekonomisch in de armen werpt van Duitschland. Hierbij vergeet zij, dat ons land ekonomisch in hoofdzaak op dit land is aangewezen.

Willen de Britten werkelijk, dat ons land ekonomisch en onafhankelijk mogelijk worde, dan zou de samenvoeging van het aan vetweiden rijke doch aan steenkool arme Holland met het aan steenkool rijke graanland Vlaanderen (de Kempen) de oplossing geven.

Onze leuze zij dus: Geen Fransch, geen Duitsch, doch Nederlandsch Vlaanderen.

J. VISSER.

(3) De vaargeul loopt dicht onder de kust van Walcheren en Zuid-Beveland. Ik verwijs verder naar « De Scheldekwestie » daar J. H. Dobbel.

(4) Een veeg teeken is, dat De Brocqueville, wiens politieke opvattingen reeds voldoende bekend zijn, Belgisch minister van Buitenlandsche Zaken werd. Diens opvattingen liepen te meer in het oog door de benoeming van den annexionist Des Ombiaux aan zijn kabinet.

Het Leven onzer Maatschappijen

Volksopbeuring.
Afdeeling Brussel. — 60, Sint-Jansstraat.
Verslag over de werkzaamheden gedurende de maanden Oktober en November 1917.

Afdeeling Soldatentroost.
PAKKETTENDIENST.

In ons laatste verslag uitten wij de hoop dat de pakkettendienst merkbaar zou verbeteren. Dit is nu ook geschied. De pakjes komen sneller in Duitschland aan. De ontvangstberichten komen geregeld terug. Ten gevolge hiervan steeg, vooral in de laatste dagen, het aantal bestellingen.

Tijdens de twee vorige maanden werden 206 pakjes besteld voor een totaal bedrag van 1,581 frank.

De prijs van de tabak onderging nogmaals eene verandering. Thans wordt een pak van 600 gram tegen 6 fr. 75 verzonden.

Dank zij de toeneming van ons ledental en eenige milde giften, waaronder vooral vermelding verdient eene som van 112 fr. 50, opbrengst eener omhaling op het huwelijksfeest van de echtgenooten Paternoster, alsook eene gift van 6 fr. 25 van den heer K., die ons insgelijks tal van nieuwe leden aanbracht, konden wij een twintigtal pakken aan behoeftige gevangenen zenden.

EIGENGEMAAKTE PAKKEN.

Nog steeds heeft deze dienst weinig trek. Slechts een half dozijn pakken werden verzonden.

INLICHTINGEN.

Gedurende de maanden Oktober en November beantwoordden wij een dertigtal aanvragen.

BOEKENZENDINGEN.

Ten gevolge van onzen oproep om lektuur voor de krijgsgevangenen te bekomen, kunnen wij met genoegen melden dat aanzienlijke en prachtige giften gedaan werden. Wij danken hier van harte de volgende schenkers: De HH. Bal, Van de Velde, Haugen, Schiltz Van den Bosche en Debergh, de Normaalschool van Ukkel en Anonymus.

De kroon spant voorzeker het geschenk van de heeren Lamberty De Raet, waaronder tal van volledige jaargangen van « De XXe Eeuw », « De nieuwe Gids » en « De Gids ».

Wij besteedden 25 frank uit onze kas tot aankoop van boeken en tooneelnoodwendigheden voor het kamp van Göttingen en teekenden voor 50 frank in op de lijst voor aankoop van boeken, tot herstel van de door brand vernielde boekerij te Münster. Eerlang zal ook het Hoofdbestuur aanzienlijke boekzendingen daarheen richten.

Ten gevolge van gedane vragen werden door ons vier pakken lektuur naar de kampen gezonden.

Afdeeling Volksopbeuring.
VOLKSONTWIKKELING.

Voor de Brusselsche afdeeling van « Volksontwikkeling » die, zooals bekend, volkomen autonoom is, verwijzen wij nogmaals naar de verslagen en het maandblaadje der werkzaamheden, door haar uitgegeven.

STILLE HULP.

Sedert het vorige tweemaandelijks verslag is ook deze afdeeling, dank zij het toenemen onzer middelen (ledental en eene maandelijksche subsidie van 50 frank van het Hoofdbestuur), in ontwikkeling toegenomen. De daadwerkelijke toewijding van een zestal onzer dameleden, die zich in overleg met den Penningmeester, met het onderzoeken der ingekomen aanvragen en het uitreiken der toegestane ondersteuning bezighouden, heeft ons toegelaten het hiertoe aangewende bedrag zoo nuttig mogelijk te besteden.

Zoo hebben wij dan 28 maal een minimum van 5 frank verleend.

Toen wij onlangs gelegenheid kregen tegen zeer matigen prijs eene schrijfmachine over te nemen, schonk de heer Delpire om daartoe bij te dragen, ons eene som van 25 frank.

De laatst verschenen nummers (van 116 tot en met 122) van het belangwekkende weekblaadje « Onze Taal » uitgegeven in het kamp te Göttingen, zijn hier verkrijgbaar.

Noch steeds zijn fraaie prentkaarten (stadszichten, zichten uit de gevangenkampen te Soltau, Sennelager en Holzminden alsook uit het kamp te Zeist) verkrijgbaar tegen 50 centiem de twaalf kaarten.

Zakkalendertjes voor 1918 zijn insgelijks ten verkoop gesteld tegen 10 centiem.

KOOPERSBOND.

Inderdaad voorziende in eene bestaande behoefte trok de verkoop van losse stukken leder heel wat koopers, terwijl onze leden ruim gebruik maakten van de hun geschonken gelegenheid zich tegen matigen prijs puik zoolleder te verschaffen.

Meer dan 375 paar werden afgeleverd.

Ook zal er eerlang nieuwe toiletzeep, tegen 1 fr. 50 het stukje, ter beschikking onzer leden gesteld worden.

Huishoudzeep zal later volgen.

Tooneel, Koncerten en Vermakelijkheden

DINSDAG, 25 DECEMBER.

Koninklijke Vlaamsche Schouwburg. — Te 6 uur: De Twee Weezen.
Olympia. — Te 3 1/2 en 8 uur: Madame la Maréchale.
Volksschouwburg. — Te 3 1/2 en 8 uur: Mam'zel Angot.
Bois Sacré. — Te 4 en 8 uur: Germinal.
Bonbonnière. — Te 4 en 8 uur: Papillon, dit Lyonnais le Juste.
Bourse. — Te 4 uur: Le Maître de Chapelle. Te 7 1/2 uur: La Navarraise.
Gaité. — Te 3 1/2 en 8 uur: Billet de Logement.
Molière. — Te 3 1/2 en 8 uur: La Vierge Folle.
Nouvel Alcazar. — Te 3 1/2 en 8 uur: Viens faire la fil
Scala. — Te 3 1/2 en 8 uur: Bruxelles pris au Vol.
Trocadéro. — Te 4 en 8 uur: La Sorcière.
Splendid. — La Chaîne des Péchés. — Son unique elent.
Cinema Pantheon. — Doorloopende vertooningen van 3 tot 11 uur: De slag van den diamanten halsband. — Oorlogsfilmen. — De roep van de liefde (Henry Porten).

WOENSDAG, 26 DECEMBER.

Koninklijke Vlaamsche Schouwburg. — Geen vertooning.
Olympia. — Te 8 uur: L'Enfant de l'Amour.
Bourse. — Te 7 1/2 uur: Rigoletto.

De andere schouwburgen geven of dezelfde uren dezelfde avondvertooningen als Dinsdag.

DOODSBERICHT.

Mevrouw Weduwe Leo Van den Bogaert-Weysen;
Mejuffer Maria Van den Bogaert;
Mijnheer Eduard Van den Bogaert;
Mejuffer Maria Van den Bogaert;
De familiën Van den Bogaert en Weysen,

melden met groote droefheid het pijnlijk en onherstelbaar verlies dat zij komen te ondergaan door het afsterven van haren teergeliefden Echtgenoot, hunnen welbeminden Vader, Broeder, Schoonbroeder, Oom en Neef,

Mijnheer
Leo-Pieter-Desiré VAN DEN BOGAERT
echtgenoot van Mevrouw Clemence WEYSEN
Studieprefekt aan het Koninklijk Atheneum te Oostende
Gedekoreerd met de Burgerlijke Medalie van eerste klas en de Herinneringsmedalie aan de regeering van Z. M. Leopold II,

geboren te Antwerpen, den 23 Mei 1862, en overleden te Oostende, den 17 December 1917, om 2 1/2 uur 's morgens, na ontvangen te hebben de HH. Sakramenten der stervenden.

De lijkdienst, gevolgd door de teraardebestelling had plaats op Donderdag, 20 December, om 11 uur 's morgens, in de parochiale kerk van St-Jozef.

Oostende, den 17 December 1917. 2076

Veilingen door Notarissen

Studies van meester Paul LEPAGE, notaris, te Sint-Gillis, Guldenvlieslaan, 56, en van Mr. Ernest CLAVAREAU, notaris, te Brussel, Duquesnoystraat, 23.

WEGENS STERFGEVAL.

OPENBARE VERKOOPING

Voltrekking van een vonnis van de rechtbank van eersten aanleg te Brussel, van 13 Oktober 1917.

Genoemde notarissen LEPAGE en CLAVAREAU zullen openbaar verkoopen in het pretorium van het vredegerecht 1e kanton van Elsene, Pastorijstraat 26, te Elsene:

Lot I. Een Renteniershuis
met twee verdiepen, gelegen te Elsene, Koninklijke Prinsstraat, 80.
Toe te wijzen 45.000 frank.

Lot II. Een Handelshuis
met twee verdiepingen, gelegen Eendrachtstraat, 27, te Elsene.
Toe te wijzen: 25,000 frank.

Lot III. Een Renteniershuis
met twee verdiepingen, grooten hof en broeikas, gelegen te Elsene, Eendrachtstraat 25.
Toe te wijzen: 85,000 frank.

Deze goederen zijn allen gelegen in het midden der gemeente en hebben een grootte van 18 a. 37 ca. en passen voor een vereeniging van vermaak, handel of godsdienst.

Definitieve toewijzing: Vrijdag, 28 December 1917, te elf uur voormiddag (stipt.) 1116

Studie van notaris DUPONT, te Brussel, Wolvengracht 45.

INBESLAGNEMING VAN ONROERENDE GOEDEREN.

Notaris DUPONT, daartoe aangesteld door een vonnis van de rechtbank van eersten aanleg te Brussel, van 30 November 1917, zal openbaar verkoopen, volgens de wet van 15 Augustus 1854, in het pretorium van het vredegerecht van het eerste kanton te Schaarbeek, Brichautstraat 2, in tegenwoordigheid van den vrederechter van dat kanton, op Donderdag, 27 December 1917, te 3 uur stipt:

EEN HUIS

gelegen te Schaarbeek, Frans De Greefstraat, n. 1, gekadastreerd sektie E nummer 197 r2, voor een grootte van 90 ca., uitgevende op de Frans De Greefstraat. Pierre Van Hemelrijk, Van den Eynde te Schaarbeek, Alphonse d'Haine Guébin te Dudzele en François Hippolyte De Witte Florkin te Schaarbeek en Albert Florkin te Schaarbeek. 1107

Studies van Mr. VERGOTE, notaris te Brussel, Kleine Zavel 3, en HAUCHAMPS notaris te Ukkel, Brugmannlaan 283.

Woensdag, 26 December 1917, te 2 1/2 uur, in de verkoopzaal voor notarissen te Brussel, 38, Wolvengracht, openbare verkooping van:

Portefeuillewaarden

8 titels van 1,000 fr. der Annuiteitenkas 3 t. h. — 13 titels van 1,000 frank Gemeente Krediet 3 t. h. — 15 loten van Antwerpen 1887. — 8 derzelfde stad 1903. — 3 van Luik 1897. — 4 van Luik 1905. — 2 van Luik 1853. — 4 Schaarbeek 1897. — 3 Oostende 1898. — 7 Brussel 1902. — 16 Brussel 1905. — 10 Kongoloten. 1113

Drukkerij van de « Gazet van Brussel »